

[A. C. D. Petersen.]

biliteten indenfor Landbruget gennem en aktiv Handelspolitik, som man fra de tre demokratiske Partiers Side i lang Tid var enig om at afslaa, en aktiv Handelspolitik, som man nu for ganske nylig fik vedtaget Foranstaltninger til at gennemføre med Stemmer fra samtlige Partier i dette høje Ting. Naar man nu i den 11te Time anerkender, at vi maa gaa til saadanne Foranstaltninger i den aktive Handelspolitik Tjeneste for at beskytte dansk Erhvervsliv, hvad enten dette Erhvervsliv henhører under Landbruget eller Byerhvervene, saa synes jeg dog, at det Parti, som først saa sent gik med, i nogen Grad maa tilskrive sig — ja, det er ikke noget godt Udtryk, men det andet, der skal modsvare det, er heller ikke godt — Æren for, at Krisen har udviklet sig saa stærkt, som den har.

Jeg maa sige for mit Vedkommende, at jeg har ikke den samme Tiltro til den aktive Handelspolitik's heldige Virkning. Jeg tror, der gennem den aktive Handelspolitik kan naas et langt Stykke frem ad Vejen, men ikke nær saa langt som for 3—4 Aar siden. Nu har man rundt omkring i Landene tilrettelagt Forholdene saaledes, at man i højere Grad bliver Selvforsynere, saa man ligefrem er interesseret i at holde Varene ude. I den Henseende har vi den sidste Tid modtaget mange Fingerpeg fra Udlandets Lovgivningsvirksomhed. Vi har set, hvorledes man baade i Frankrig og i England og for øvrigt flere andre Steder har taget Hensyn til, at vi her i Danmark arbejder med en lavere Valuta, og har taget Hensyn til, at vi ikke er det Land, der ligger nærmest til at finde Afsætning indenfor de paagældende Landes Grænser. Jeg tænker her paa Valutaafgiften i Frankrig og paa 10 pCt.s Afgiften for Varer i England fra Lande, der ligger udenfor Imperiets Omraade. Vi ved, hvorledes man rundt omkring i Landene rationerer Indførselen og kun under et uudholdeligt Pres lader sig tvinge til at aabne Landets Grænser for lidt højere Kontingenter, saaledes som vi i den sidste Tid har set det fra Frankrig.

Vi ser saaledes, at man nu har taget de lukkede Døre med i Finansberegningerne, i de økonomiske Planer ude i den store Verden, og derfor er efter vor Mening de Forventninger, som man nu stiller til en aktiv Handelspolitik, saaledes som man har indrettet sin Valutacentral, i nogen Grad overdreven. Derimod vil der gennem denne Valutacentral naturligvis kunne opnaas et

andet Gode, som jeg dog mener kunde være opnaaet paa en endnu bedre Maade ved en anden Fremgangsmaade, og det er en Beskyttelse af de hjemlige Virksomheder. Naar vi ikke mere kan finde Afsætning for vore Varer i Udlandet, specielt ikke for Landbrugets Vedkommende, fordi vi finder lukkede Døre alle Vegne, hvor vi vender os hen, maa vi indrette os saaledes, at vi i hvert Tilfælde har Hjemmemarkedet til Afsætning af vor hjemlige Vareproduktion. Jeg tror ogsaa, at de tre andre Partier i denne Sal, som ellers ofte har villet skilte med Frihandel, er ved at faa Øjnene aabne for, at man nu er nødt til at sikre sig, at det Marked, vi har herhjemme, staar til Raadighed for vore hjemlige Produktionsvirksomheder.

Jeg siger dette, fordi vi nylig i denne Sal har vedtaget en Sukkerordning, som tager Sigte paa at sikre det hjemlige Marked og fremme den hjemlige Produktion, saaledes at vi i denne Forbindelse er uafhængige af Udlandet. Ganske vist ved jeg, at denne Sukkerordning kun blev vedtaget af de 3 Partier, men det var ikke, fordi det fjerde Parti ikke vilde være med til at foretage Foranstaltninger til at sikre Hjemmemarkedet for Sukkerforbruget eller hjælpe Landbruget i en Produktionsvanskelighed, men fordi man mente at have fundet en bedre Vej frem. (Clausager: Hør!) Det ærede Medlem Hr. Clausager siger: Hør! Det ærede Medlem har endnu ikke formaaget at faa flere end sit eget Parti til at gaa ind for det; der er altsaa et Flertal, som mener, at det var ringere, det skal jeg imidlertid lade ligge, men alle 4 Partier i denne Sal har været ivrige for paa dette bestemte Omraade at sikre Hjemmemarkedet for Hjemmeproduktionen, og der er ingen Tvivl om, at vi maa langt videre ad den Vej, hvis vi skal klare Dagens og Tidens Vanskeligheder.

Jeg tager ikke i Betænkning at sige, at dette kunde være naaet, og at det for Landbrugserhvervets Vedkommende vilde være naaet paa langt mere effektiv Maade, hvis Regering og Rigsdag var gaaet ind for en fornuftig Toldlovgivning. Der er den Forskel paa en fastliggende Toldlovgivning og paa Valutaforanstaltninger, at Valutaforanstaltninger træffes kun for Dagen og Vejen. Ingen ved, om de Restriktioner, der gælder i Dag, ogsaa gælder 8 Dage frem i Tiden, og endnu mindre, om de gælder 1 Maaned eller flere Maaneder frem i Tiden. Hvis det danske Erhvervsliv, Byerhverv som Landbrugserhverv, skal indrette sig paa at producere de Varer, Hjemmemarkedet kræ-